Инв. № 1609 К. 46/4(12)

мъжи, ~~и отпечатъци~~ зелавят се да спирам-тицъмъ, лъкувани семенитѣ съ касторовъ масло, пишатъ дъвнеци, и само аз съмъ живъ злочесне, че нъмамъ никакъвъ жаланъ... Какво да правъ сега? Какво, а? Придъстъпвамъ сълъ на охрѣскъ ~~кулъ~~ свѣтъ, погенатъ мирови следъ, семени спомени и... се нѣмъ нъма съ какво да си убивъ времето... Да вдене говнъ да прочетъ нѣщо?"

Шмахъ приближи до старерската запрудена съ книжѣ бъмъ. Тукъ имаше всевъзможни сѣдебни указатели, наръководства, разкъсано но не разрѣзано още списание „Градинарство", готварска книга, пропоѣди, старе списания... Шмахъ нерѣшително зе единъ номеръ ~~от~~ „Съвременникъ", от 1859 годинъ и почна да го хартиеръ.

— „Дворянско гнѣздо"... От кого бъше? А-ха! От Тургенева! Пелъ съмъ го... Помнъ... Забравихъ ~~мъ~~ само за какво бъше, значи, мора отъ ведъ да се прочете... Тургенев ~~отъ~~ нъше отличенъ... мъ...

Шмахъ се обтегна на матрацъ и почна да чете... И изъмъчената мъ душа намѣри успокоение у великъ писатель. Слѣдъ ~~въ~~ десетъ минути въ изтощена въ изъ на грѣшни Шмахъ, подложи въглавница подъ главата мъ и зе книгата разтворена отъ ~~нъ~~ отъ гърдитѣ мъ.

Господарката изкрещъ...